

Un Pedro completament entregat aconsegueix fer emocionar diverses generacions alhora en un mateix espai

El cantant de Sant Fruitós va oferir un concert a la Sant Domènec amb un estil i posada en escena molt semblant al format que tenia "Eufòria", el concurs musical que el va donar a conèixer

Pedro Da Costa va emocionar un públic on totes les generacions hi eren representades | Olga Gili

Havia de començar a **dos quarts de dotze de la nit**, i com que la majoria de concerts de la **Festa Major de Manresa** d'enguany estan arrencant sota l'horari previst, la gent no se la va voler jugar i va arribar **força estona abans** a la plaça **Sant Domènec**, l'indret escollit perquè **Pedro Da Costa** oferís el segon concert de la seva carrera en solitari, que -recordem- va estrenar-se el 23 de juliol a **Sant Fruitós de Bages** amb gran fervor. Famílies senceres, colles d'adolescents i joves, parelles d'edats ben diverses (sí, absolutament tots els **grups generacionals** hi estaven representats) van coincidir en un mateix espai per veure en directe aquest **semifinalista** del concurs d'èxit **Eufòria**, emès durant els mesos de març, abril, maig i juny per **TV3**.

Les ganes de tornar a sentir cantar el que el jurat del programa va qualificar com un dels concursants amb més capacitat per **transmetre emocions** a través de les cançons, van haver-se de esperar gairebé **tres quarts d'hora** per saciar-se. I és que no va ser fins les dotze toques

que Da Costa va començar a entonar el primer tema de la nit. Les cares llargues per la demora van transformar-se, de cop, en expressions d'entusiasme. I els comentaris en veu baixa, en crits de "Pedro, Pedro!". L'espectacle havia començat.

[intext1]

"Estem molt contents de ser avui aquí; serà un concert amb moltes **sorpreses**", va avançar el protagonista de la nit després d'interpretar *Dynamite*, un dels èxits que ja va corejar durant el seu pas per *Eufòria* i que també va comptar amb **ballarins** que l'acompanyaven. I és que si per alguna cosa es va caracteritzar el recital del santfruitosenc a Manresa, va ser per la posada en escena, que tenia **moltes similituds** al format del concurs televisiu en qüestió.

En aquest sentit, en més d'una ocasió semblava que Da Costa tingués davant un jurat a qui **meravellar** en totes les disciplines artístiques, més que no pas un públic a qui **interpel·lar**. Val a dir que a mesura que la nit transcorria, el vincle artista-assistents va anar-se estrenyent. Hi van ajudar, també, les incursions que altres concursants del programa van anar fent al llarg del recital: **Triquell**, **Mariona Escoda** i **Chung Mank** van aparèixer a la Sant Domènec per interpretar, respectivament, *Under Pressure*, de David Bowie i Queen; *Save your tears*, de The Weekend, i *Escriurem*, de Miki Núñez.

[intext2]

El concert va acabar amb una llarga **ovació** per part del públic i un **agraïment** etern de Da Costa cap a totes les seves seguidores i seguidors i també cap al programa que l'ha catapultat a la fama; un programa que l'ha reconciliat amb la música i que, ell mateix ja ho ha dit en més d'una ocasió, li ha canviat la vida.